

1999:1

HEMMESJÖBYGDEN

Meddelande från Hemmesjö hembygdsförening

Sommarens program:

Linnéa, Smålands landskapsblomma. Alla talar om den men få har sett den. Vi gör en cykeltur på ca 4 km från samlingsplatsen vid parkeringen utanför industribyn i Åryd. Torsdagen den 10 juni kl 18. Om blomningen skulle vara försenad ändras datum genom meddelande på anslagstavlorna.

Försommarutflykt. Lördagen den 12 juni kl 13 med samling vid Risingegården. Först tittar vi på en samling äldre traktorer i Södra Åreda och sedan far vi till "urskogen" i Skårtaryd, där det finns möjlighet att gå en runda för den som vill. Tag med kaffekorg.

Försommarkonsert. Onsdagen den 16 juni kl 19 vid Åry herrgård spelar "Unlimited Brass" mässingsmusik i bruksmiljö.

Hembygd dag. Söndagen den 8 augusti kl 13:30 vid hembygdsstugan i Åryd. Program kommer på anslagstavlorna.

Kulturhusens dag. Söndagen den 12 september kl 10 – 15. En utställning i stationshuset i Åryd med lite lokal järnvägshistoria.

Fler arrangemang kan tillkomma. Håll utkik på anslagstavlorna. Alla är välkomna till hembygdsföreningens arrangemang.

ÅRSavgiften för 1999 beslutades på årsmötet vara oförändrad, det vill säga 50 kr per person. Betala enklast med bifogat inbetalningskort för postgiro. Glöm inte skriva vem som är avsändare. Tack för Ditt medlemskap!
Postgirokonto 72 98 81 – 3.

Hemmesjö kyrkokör 70 år

Hemmesjö kyrkokör gjorde sitt första framträdande första advent 1928, då man från orgelläktaren sjöng Voglers Hosianna. Det föll sig därför naturligt att fira körens 70-årsjubileum med en sånggudstjänst första advent 1998. I denna sånggudstjänst deltog också Furuby kyrkokör. Dessutom hade tidigare medlemmar av Hemmesjökören inbjudits att medverka. Åtskilliga hade hörsammat kallelsen och på första advent kunde Cecilia Wiberg dirigera en kör om ett 30-tal sångare. Musikgudstjänsten följdes av ett samkväm i församlingshemmet, där ytterligare några f.d. körmedlemmar deltog.

Antal ordinarie medlemmar i kören har sedan vårterminen 1998 glädjande nog ökat från 8 till 12. Vi skulle gärna vara ännu flera. Du som tycker om att sjunga är välkommen att komma till församlingshemmet i Billa en tisdag kl 18.30 och se vad vi har för oss.

Fotnot: Om Hemmesjö kyrkokörs äldre historia kan man bl.a. läsa i Hemmesjöbygden 1988:2, s. 7-9. Bland senare händelser av intresse erinras om framförandet av Jan-Arvid Hellströms och Bert Månssons skapelsemässa i Hemmesjö kyrka 1994. Där deltog vidare Furuby kyrkokör, som även samverkat med Hemmesjökören bl.a. i Gunnar Hahns julmusik Gladelig sjunge vi 1993 (även framförd 1996 tillsammans med Dädesjö kyrkokör) och vid några sommarkonserter under rubriken "sommarkväll på tre kvart" Till nyare traditioner hör också ett framträdande vid masugnen i Åryd i samband med att sommarkaféet öppnar för säsongen.

Nils Fredrik Hjelmqvist

Hemsömmerskan på besök, ett barndomsminne från Risinge

En högtidsstund från barndomens 40- och 50-tal var när Astrid Ahlqvist (sedermera Karlsson), hemsömmerska till yrket, kom på sina årliga visiter. I regel vår, sommar, höst och vinter för att tillverka lämpliga plagg åt oss. Då fick jag gå och möta henne vid bussen som anlände vid åttatiden på morgonen. Det var spännande och "pirrigt", för man visste inte riktigt vilket humör hon var på. Hon kunde vara rolig och skämtsam, men också allvarlig och förmanande.

Hon stannade i regel fyra, fem dagar och sydde så den gamla trampmaskinen höll på att gå i bitar. Som förlagor hade hon några gamla slitna modejournaler med sig, och så fick man välja ut "på ett ungefär" hur man ville ha det. Sedan satte hon sin stora sax i tyget och klippte, helt utan mönster. Ibland blev det bra, ibland inte. Men hon hade talets gåva, så misslyckades hon med något så pratade hon skickligt bort det och gjorde lite extra draperingar och insyningar, allt som det passade sig.

I god tid, innan sömmerskans ankomst, hade tyget handlats hem. Bäst minns jag Textilkompaniet, dit mor för det mesta gick och köpte tyg. En gång fick jag en mörkblå sammetsklänning och det skulle vara så fint. Men jag minns vad jag grät när den var färdigsydd. Jag tyckte den såg så förfärligt sorglig ut, det hjälpte inte att det kom en vit spetskrage på. Det blev bara värre. Då var tant Astrid inte god på mig. Men en annan klänning minns jag med glädje. Den var himmelsblå med volanger på kjolen. Oh vad fin jag tyckte den var.

Kvällarna när Astrid var hos var en fasa.. Vanligtvis fick vi gå och lägga oss när vi blev sömniga. Det var inte så strikta regler utan det fungerade bra. Men när Astrid var hos oss fick vi inte vara uppe en minut längre än till klockan halv åtta. Då skulle vi obarmhärtigt i säng. Det var hennes absoluta mening. Det var så tråkigt tyckte vi, för det var ju då som det roliga började, tyckte vi. Då satt de vuxna och skrattade och pratade en massa roliga historier och vi fick inte höra på. Min bror blev så arg att han uppe på rummet på andra våningen försökte hacka hål i golvet med en säkerhetsnål. Han ville se och framförallt höra vad som föregicks i de vuxnas värld. Men det försöket misslyckades naturligtvis. Det hade nog behövts rejälare verktyg för att forcera timmergolvet. För min egen del gick jag upp en gång i kvarten för att dricka vatten men detta genomskådades snart och tant Astrid satte ett vattenglas på nattduksbordet. Då önskade jag bara att

hon skulle åka hem igen. Men bortsett från hennes uppfostringsmetoder så var det ändå roligt när hon var hos oss. Det var också godare mat än vanligt, och alltid avlånga sjökringlor till kaffet. Det var hennes älsklingskakor.

Vid mogen ålder, omkring fyrtioårsåldern, ingick Astrid i det äkta ståndet med Karl Karlsson. Han var en glad fyr med ett långt och äventyrligt ungarliv bakom sig. Då blev Astrid inte så sträng längre. Där ser man vad kärleken kan göra för underverk.

Birgit Bengts

Kyrkliga syföreningar i Hemmesjö, finns dom?

Svaret blir JA!

Fram till 1988 fanns det fyra eller fem sykretsar: Billa – Åryd, Yngslanda – Elmåsen, Hemmesjö, Tofta – Tegnaby, (här får nämnas att Tegnaby varje år ordnat en missionsauktion). Så Risinge – Södra Åreda. Det är den sistnämnda vi vill berätta om.

Vi är inte helt säkra på när den startade. Möjligen var det fru Almstedt i Södra Åreda och årtalet kan ha varit 1920. Ann-Britt Persson är kassör nu och började kassörsuppdraget redan 1978. Ordentligt förda räkenskapsböcker finns sedan 1922. Vi vet också att Carl-Erik Johanssons mor "Emma i Olsagård" gick in i den då existerande föreningen 1921, efter det Carl-Erik föddes. Det finns inga anteckningar före 1922, men minnesgoda berättare.

Solveig Johansson minns med glädje syföreningsmötena hemma på Gummatorp. Det var en höjdpunkt. Hela huset fejades så att allt blänktes, det bakades och byktes. På alla kaffebord fanns broderade dukar. Mor Anna Svensson var med från början (1920?). Sedan hennes dotter Svea övertog gården tillsammans med Harald Johansson fortsatte de med syföreningen. När Solveig flyttat till Växjö deltog hon ofta vid syföreningsmötena genom att hjälpa först sin mor och sedan sin system Svea. Man träffades en eller två gånger i månaden. Förtäringen var riklig, men sedan de blivit bjudna på nitton sorters kaffebröd, beslutades att fem sorter plus tårta gällde.

Den första kassören är okänd. Sedan var det folkskollärares (i Risinge) fru Anna Rydkvist som var kassör i många år. Hon följdes sedan av Astrid Malmqvist i Risinge Söragård. De fint förda kassaböckerna är en obruten följd från 1922 till 1999.

På pärmen till den första kassaboken står "Kollektbok för Hednamissionen" och den kollekten togs upp vid varje möte till 1929. Pengar överlämnades till kyrkans olika projekt. Det står att pengarna lämnades till kyrkoherden eller pastorn. Prästen var regelbundet med på alla symöten, ledde psalmsången, högläste, informerade om kyrkliga aktiviteter, och världsliga också kan man tänka.

På utgiftssidan kan man se Altarduk 80 kr, Bröders Hjälp 50 kr, Hemsysters avlöning 50 kr. Finlandshjälpen finns med på 1940-talet. Till "De gamlas dag" bidrog syföreningen i många år. Röda Korset, Lettiska föreningen och fadderorten Raiselä fick också bidrag och så småningom blev summorna större. Till Lutherhjälp skänktes t.ex. 2500 kr och till Hemmesjö gamla kyrka 2000 kr. Under 1991 skänkte syföreningen en matta, en bonad och 43400 kr till aktuella hjälpprojekt. Tillsammans med Elmåsen-Yngslanda sykrets har Risinge-Södra Åreda sykrets hållit missionsaktioner under åren 1964 till 1992.

1988 slogs fyra sykretsar samman och bildade "Hemmesjö kyrkliga sykrets". Det är inte någon stor sykrets som är kvar. Deltagarna är ättlingar till de starka kvinnor som startade verksamheten, som gjorde mycket gott och som insåg vikten av att mötas under trevna former.

Solveig Johansson, Ann-Britt Persson, May-Brith Gustafsson, Asta Olsson

När min faster Mina utvandrade till Amerika

Det är nu oktober månad 1914. Ett år har förflutit sedan Johan Schön blev änkemans för andra gången. Många svåra avsked har han tvingats till. Nu har han åter ett avsked framför sig. Denna gång är det inte sjukdom och död som är orsaken.

I flera år har han vetat att denna dagen skulle komma, när hans yngsta dotter Wilhelmina ska lämna hemmet i Attsjö för att resa till Amerika liksom så många andra från bygden har gjort och fortfarande gör. Furuby och socknarna där omkring var centrum för den första emigrationen från Kronobergs län. När hälften av de 967 pass som utfärdades åren 1851 – 1855 för resa till Amerika förde personer från Furuby socken.

När Vilhelm Moberg många år senare skrev sin romansvit om utvandrarerna Karl-Oskar och Kristina var det i dessa trakter han hämtade deras förebilder.

Mina är nu 27 år gammal. Hon var bara 16 år när hon av sina kusiner i Amerika erbjöds att få resan betald om hon kom till dem. Då hade hon inte "hälande" att resa, som hennes farfar uttryckte det. Så småningom fick hon en pojkvän från Billa by i Hemmesjö socken. Han heter Per Dahl. Per och hans bror Ernst emigrerade i maj månad 1910 till Amerika.. Ett år senare reste en annan av deras vänner, Hjalmar Sandell, över. Hjalmar skulle senare bli brödernas svåger. Flickan som han lämnade kvar i Sverige hette Anna Dahl.

Under denna tid har de båda bröderna och Hjalmar arbetat vid järnvägsbyggen, först i USA och därefter i Kanadas vildmarker, under ett år. Det var ett mycket tungt arbete. Men efter året i Kanada hade de var och en tjänat 1400 dollar, en mycket stor summa pengar. Såväl i Amerika som i Sverige förekom bland rallare mycket supande och kortspel. Många spelade bort sina genom tungt arbete förtjänade pengar, andra bestals på dem. Men dessa tre unga män, som alla tillhört Logen 885 Allmän Förbrödring av N.O.V. i Åryd, höll troget fast vid sina ideal och var fast beslutna att "väl förvalta sitt pund". De kom till Hinckley i december 1912. Där köpte de alla var sitt stycke odlad jord och blev farmare.

I mer än fyra år har det unga fästfolket Per (i Amerika blev han Peter) och Mina hållit kontakt genom alla de brev som vandrat över Atlanten. Nu är både Peter och Hjalmar redo att ta emot sina flickvänner och med dem bilda familj.

Både Johan och Mina har sovit oroligt den här sista natten. Det är Johan som stiger upp först. Han gör eld i spisen för att det skall vara varmt innan Mina och de yngre barnen stiger upp denna råkalla höstmorgon. Snart sitter de alla runt köksbordet och äter sitt morgonmål. Förutom Johan och Mina är det Greta, Minas 13-åriga systerdotter, samt småsystkonen Ebba och Axel, sju och fem år. Det är ovanligt tyst runt bordet. Alla är medvetna om att detta är ett sista avsked för livet, att de aldrig någonsin ska träffas igen. Amerikakofferten, där Mina packat ner sina tillhörigheter, sina kläder, det linneförråd hon vävt och sytt och några minnessaker, har i förväg forslats till Åryd och järnvägsstationen. Nu har hon bara en korg att bära på armen. Hennes resklänning är lång och mörk. Den är mycket vacker. Hon tar på sig sin svarta kapp och en alldeles ny, svart hatt med ett litet brätte. Aldrig har hon varit så fin som hon är nu, när hon börjar resan till det nya landet.

Johan och Ebba vill följa henne en bit på väg. Mina kramar om Greta och Axel. De står sedan vid stugknuten och vinkar sakta. Med tårfyllda ögon ser Mina sitt hem för sista gången, den lilla soldatstugan där både hon och hennes far och alla deras syskon är födda. De vandrar efter järnvägen, den som Johan några år tidigare var med om att bygga. När de passerat Linnerydsskärningen måste de lämna järnvägsspåret för en timmertransport som denna tidiga

morgon är på väg mot Årydsjön. Lokföraren och eldaren på ångloket Svalan känner väl till Minas resmål. De vinkar hjärtligt och lyckönskar Mina genom en ljudlig signal från loket.

Vid Lysteryds vägskäl finns en stor flat sten. Där ska Johan och Ebba vända. Far och dotter står och pratar en stund. Det är så mycket de vill säga till varandra, men deras röster darrar. Det går inte att hålla tårarna borta. Så faller Johan på knä bredvid den stora stenen. Han knäpper sina händer och lyfter blicken upp mot himlen. Han talar med sin Herre och nu är rösten fast och klar. Han ber Gud om en lycklig resa för dottern och gett gott liv i det nya landet. Så kramar far och dotter om varandra. Johan tar Ebbas hand och vandrar med stora steg hemåt.

Mina fortsätter mot Furuby. Hon går lite lättare nu. Det är detta hon gruvat sig mest för, avskedet från fadern. Vid Furuby kyrka stannar hon till och vilar en stund. Här blev hon konfirmerad en gång. Det har gått många år sedan dess. Hon går in på kyrkogården för att ta farväl. Här har familjen sina gravar. Mor Gustafva – som blev så sjuk och måste föras till Sankt Sigfrid. Det är fortfarande smärtsamt att tänka på henne. Bröderna – som dog hastigt med två dagars mellanrum. Dem har hon inget minne av. Hon var själv bara två år när den sorgen drabbade familjen. Styvmodern Katarinas grav finns också här, liksom farmor Lisa Stinas. Sedan ett halvår vilar också gamle farfar Magnus på Furuby kyrkogård. Några gravstenar har inte rests, bara ett par enkla träkors som Johan själv har snickrat ihop.

Mina vandrar vidare. Hon går efter Fägerstavägen förbi Rosten ner till Högstorp vid Årydsjöns östra strand. Här har hon tjänat som piga hos Klas och Hilda Moqvist. Nu kommer kaffepannan på bordet och Mina bjuds på kaffe med dopp. Det smakar bra efter vandringen. Mina får en kram av sin förra husmor och många välgångsönskingar innan hon sätter sig i Moqvists roddbåt, som skall ta henne över sjön. Med Klas Moqvist vid årorna är hon snart på andra sidan sjön. De lägger till vid Fäbodammen i Sågareviken. Det är här man sorterar timret, som efter att ha fraktats med Attsjöjärnvägen, flottas över sjön. När Mina tackat Klas för roddturen och tagit adjö har hon bara några hundra meter att gå till arbetarkasernen Buskakull där brodern Arvid och svägerskan Ingrid bor.

Arvid och Ingrid har två barn, Knut som är tre år och Bernard som är fem månader. Mina leker en stund med barnen och berättar för Knut om sin resa. Han förstår att det är något märkligt som fastern skall ge sig iväg till. Efter att Ingrid bjudit på mat är det dags att bryta upp. Hon kramar om småpojkar och sin unga svägerska. Mellan tårarna och gråten försöker de båda kvinnorna ge varandra några uppmuntrande ord. Mina lovar att skriva så fort hon kommer till Amerika. Sedan ett år tillbaka finns där ännu en av bröderna Dahl. Hans namn är Oskar.

De sista stegen Mina vandrar i sin ungdoms bygd blir mellan broderns hem och järnvägsstationen i Åryd. Hon har Arvid och lille Knut i sällskap. Framme vid järnvägsstationen träffar de några årydsbor som har ärende till Växjö denna dag. De kommer fram och tar Mina i hand för att önska lycka till och skicka hälsningar. Snart kommer persontåget från Karlskrona. Stinsen har vecklat ut sin röda flagga och stoppar det. Mina sträcker ut handen mot sin tre år yngre bror. Det är sista gången de rör vid varandra, dessa båda som i ålder står närmast i syskonskaran, och båda vet det. Konduktören går en tur efter vagnarnas sidor och kontrollerar att alla grindar är stängda innan han äntrar tåget. Stinsen ger lokföraren klartecken för avgång och ångloket drar iväg. Svart, tjock rök puffar ut från det. På sista vagnens plattform står Mina och vinkar med en näsduk så länge hon kan se en skymt av sin bror och brorson.

Vid hållplatsen i Billa stannar tåget för att bland andra ta ombord Anna Dahl, Minas blivande svägerska och reskamrat på den långa färden till Hinckley i Minnesota på andra sidan Atlanten.

Harald Schön

Från dröm till verklighet, emigrationen till Amerika på 1910-talet

Att lämna sitt kära fosterland Sverige, hembygd, mor och far, syskon, släktingar och vänner, var nog ett svårt beslut. Men drömmen om det stora landet i väster, nyfikenheten, arbetsförhållandena, möjligheten att slippa militärtjänst eller kärleken till en pojkvän som tidigare utvandrat från bygden blev till slut så stor att man bestämde sig för att utvandra.

Syskonen Ernst, Per, Oskar och Anna Dahl samt Hjalmar Sandell och Wilhelmina Schön utvandrade till Hinckley, Minnesota i USA, från Furuby och Hemmesjö- Tegnaby församlingar på 1910-talet. De var eller blev släktingar till min mor Ingrid och min far Arvid Schön och stod i brevkontakt med dem.

Wilhelmina Schön och Per Dahl gifte sig med varandra, liksom Anna Dahl och Hjalmar Sandell. Det är intressant att jämföra 1850- talets och 1910- talets utvandring. Förutom läskunnigheten fanns på 1910- talet föreningskunskap, som sedan kom att ha stor betydelse i utvandrarnas verksamhet.

Per Dahl utvandrade till Minnesota i maj 1910. Efter några år hade han tjänat ihop tillräckligt för att kunna betala biljetten för sin blivande hustru. Wilhelmina lämnade hembygden i oktober 1914. I Cromwell, Minnesota, blev Per och Mina farmare. Förutom fyra barn begåvades makarna med en stor skara barnbarn och barnbarnsbarn.

Mina blev med tiden blind, men vårdades fram till sin död av maken. Per blev 98 år gammal. Sonen Arnold och dottern Gladys besökte 1987 sina föräldrars hembygd. De håller fortfarande viss kontakt med sin kusin Harald Schön från Åryd.

Harald Schön

Kommentar:

Ovanstående två artiklar om utvandring fanns införda i tidskriften I Varend och Sunnerbo, nr 4 1998, utgiven av Kronobergs läns hembygdsförbund. Med tanke på att tidskriften har tämligen liten spridning och att innehållet i artiklarna har stark anknytning till vår hembygd är det tacksamt att vi får publicera dem även i Hemmesjöbygden.

Tidskriften I Varend och Sunnerbo finns i hembygdsstugan. I tidskriften kan man se de tre fotografier som illustrerar artiklarna,

Säkert finns det fler utvandraröden i vår bygd som är värda att komma ihåg och vidareberätta. Har Du några foton, brev eller andra minnen från släktingar och vänner som utvandrat. Hör av Dig till redaktören så kan vi hjälpas åt att dokumentera och återberätta.

Blandat från bygden

STIPENDIUM

Harald Schön har av ABF Kronoberg tilldelats ett stipendium, instiftat till minne av Fritz Ljungberg. Harald får stipendiet för insatser inom folkbildningen och arbetet med föreningsarkivet i Åryd. Vi gratulerar!

GAMLA KYRKAN

Söndagen den 25 april visades i TV en gudstjänst med medeltida inslag, inspelad i och kring Hemmesjö gamla kyrka. Om det var någon som missade den och vill se den så finns den inspelad på videoband.

PIZZERIA

Alla har väl uppmärksammat att vi fått ett matställe i Åryd. En pizzeria har på nytt öppnat i den f.d. postlokalen vid Konsum.

INTERNET

Allt fler hembygdsföreningar presenterar sig på internet. Hemmesjö hembygdsförening hittar Du tills vidare på adressen <http://hem1.passagen.se/clissing/>

JÄRNBRUKETS HISTORIA

Ett specialarbete i gymnasiets klass 3 har genomförts av Johan Lissing. Med foton, skisser och ledsagande text kan man med datorns hjälp ta en tur genom järnbruket i Åryd. Enklast når man specialarbetet via ovanstående internetadress. Därifrån följer man länken till järnbruket. Tanken är att fakta om föreningen och järnbruket skall kunna nås via Växjö kommuns turistinformation på internet. En utskrift på papper kommer att finnas i pärmen över specialarbeten som förvaras i hembygdsstugan.

RENAT

Renat värre skall det bli i Åryd till midsommar. Under vintern har reningsverket i Åryd byggts om. Från Tyskland och Danmark har den nya reningstekniken hämtats. I stället för att som tidigare lägga slammet i torkbäddar kommer slammet att finnas i en bassäng som är planterad med vass. Vassen växer och tar näring från slammet och resultatet blir en bättre biologisk nedbrytning. I stället för att frakta bort slam någon gång per år kan det komma att dröja upp till 10 år innan slammet behöver tömmas. Anläggningen i Åryd är den första i sitt slag i kommunen. Om allt fungerar bra kommer fler anläggningar att byggas om på samma sätt.

FÖRENINGSLIVET

Det har skett några förändringar i föreningslivet. Socialdemokratiska kvinnoklubben i Åryd har upphört. Verksamheten flyttas i stället över till den ordinarie socialdemokratiska föreningen. Kvinnoklubbens inventarier har skänkts till andra föreningar.

Hembygdsföreningen har fått ta emot fler vita, namnade dukar och handdukar. Tack för gåvan! En historik över kvinnoklubbens verksamhet publiceras i kommande nummer av Hemmesjöbygden.

Samhällsföreningen i Åryd med omnejd har upphört efter en längre tids vila. Under tiden har byggts upp det föreningsråd som tagit över flera av de arbetsuppgifter som samhällsföreningen hade. Arbetsgrupperna för trafikfrågor och frågor om miljö och turism arbetar nu som en del av föreningsrådets verksamhet.

En tredje förening som kommer att upphöra är vägföreningen i Åryd. Detta beslutades på årsmötet nu i maj 1999. På senare år har Växjö kommun tagit över en allt större del av föreningens verksamhet. Även här kommer en historik så småningom att publiceras.

ÖNSKEMÅL

Har Du synpunkter på eller tips om föreningens verksamhet? Hör av Dig till någon i styrelsen!

ROSTUGNEN

Som nämndes vid årsmötet och som alla passerande på Masugnsvägen kan se är rostugnen vid järnbruket i dåligt skick. Det är framför allt upptill, där björkarna slagit rot, teglet sprängts sönder och fogbruket försvunnit. Den 22 april hölls ett förberedande möte med Eva Åman från Smålands Muséum och Jan Forsberg vid kommunens tekniska förvaltning. Där beslutades att en expert från bergslagen skulle anlitas för att göra en sakkunnig utredning och arbetsbeskrivning inför ett renoveringsarbete. Men experter kostar som ni vet pengar. Här visade sig Länsstyrelsens kulturmiljöenhet frikostig och redan den 30 april var beloppet till undersökningen beviljat. Den 14 maj fick vi så besök av en mycket kunnig man från Bjerking's Ingenjörbyrå i Uppsala, som noggrant undersökte rostugnen. Nu väntar vi med spänning på resultatet, som kommer att leda fram till den "slutliga" renoveringen. För att finansiera renoveringen kommer det att krävas många goda idéer och uppslag.

Styrelsen 1999

Claes Lissing, ordf, red för Hemmesjöbygden
Masugnsvägen 4 A
360 43 Åryd
tel 0470/774315

Inge Gustafsson, sekr
Risinge
360 43 Åryd
0470/772058

Nils Fredrik Hjelmqvist, kassör
Åry herrgård
360 43 Åryd
0470/774250

Elvy Persson
Södra Åreda
360 43 Åryd
0470/771014

Nils-Ola Holtze
Åry herrgårdsflygel
360 43 Åryd
0470/774487

May-Britt Gustafsson
Risinge Kåragård
360 43 Åryd
0470/

Onni Thunell
Billa
360 43 Åryd
0470/774049

Leif Bolmgren
Tallvägen 11
360 43 Åryd
0470/774325

Birgitta Jakobsson
Risinge Mellangård
360 43 Åryd
0470/772057

Björn Sunesson
Nyadal, Risinge
360 43 Åryd
0470/771040

Sven-Olov Wargklev
Masugnsvägen 37
360 43 Åryd
0470/

Monica Ohlsson
Billavägen 1 A
360 43 Åryd
0470/774285

Rita Stier
Tallvägen 6
360 43 Åryd
0470/774308

Hemmesjöbygden utges av Hemmesjö hembygdsförening. Föreningen arbetar i Hemmesjö socken som omfattar Billa, Hemmesjö, Gunmatorp, Risinge, Södra Åreda och Åryd. Du blir medlem genom att betala medlemsavgiften, 50 kr per person. Postgironummer: 72 98 81 - 3
Där inget annat anges är artiklarna skrivna av redaktören.